

MLČENÍ

Mlčení může být výrazem:

- vnitřního konfliktu – potřeba sdělit problém, pocítit blízkost a strach promluvit
- obavy ze ztráty bezpečí a intimity
- studu
- překvapení z toho, co jsme řekli, jaké téma otevřeli, může být v rozpacích
- testuje interventa, čeká, jak se s tím vypořádá, poslouchá hlas, zjišťuje, jak na něj působí takto stresující situace, testuje, zda bude i tak přijat
- přemýšlení klienta, formulace problému, otázky
- pokojné ticho, kdy klient nechce rušit dobrý pocit slovy

Mlčení je také forma komunikace, někdy je bolest tak velká, že člověk není schopen o ní mluvit – a to může být tím sdělením „trpím tolik, že (o tom) nemohu ani mluvit“

Náš čas, když čekáme, plyne mnohem pomaleji. Důležité je klientovi nechat čas, netlačít. Klient by se však neměl cítit trapně, že dlouho mlčí, je potřeba ujištění, občas otázka. Práce s mlčícím klientem může zúzkostňovat, je třeba to mít na vědomí a nepřenášet na klienta vlastní úzkost či netrpělivost.

„Jsem tu s vámi“

„Někdy je těžké začít, nemusíte spěchat, vemte si čas...“

„Chcete, abych se ptal/a?“